

סבתא שלי,

זכיתי!

אומנם בחודש הבא לא תחגגי א יומולדתך ה- 95 ואומנם לא תתקשרי אלי ערב ליפני יומולדתי כפי שתמיד נהגת לעשות, ראשונת המברכים, אבל זה לא מובן מאליו שבגיל כמעט 47 עוד יכולתי לומר שיש לי סבתא ויתרה מכך היית צלולה ויכולנו לשוחח על אלפי נושאים יחד. זו הייתה הגדולה שלך, בעצם גדולתך הייתה כ"כ רבה שזו רק אחת מני פנים רבות שלך סבתא מופלאה שלי.

סבתא שלי, איזו אישה כמה השראה וכוח באישה אחת. לא ויתרת על החיים גם כשכבר לא באמת נהנית מהם, כי החיים היו קדושה בעיניך. לא ויתרת לעצמך ונלחת עד הרגע האחרון.

בכל פעם שבאתי לבקר ולעזור במקום לספר מה איתך ומה את צריכה, תמיד שאלת עלי, על הילדים ועל אורן, תמיד דאגת שאני אוכל ואשתה והיה לך קשה עם זה שאת כבר לא יכולה לארח אותי כמו פעם. אבל סבתא באמת שלא הייתי זקוקה לאירוח הזה, להיות איתך, להיות לידך, לדבר איתך ולנסות לעזור ולהקל כמיטב יכולתי זה כל מה שרציתי וכל מה שקיוויתי לו. זכיתי!

זכיתי שאת היית סבתי, זכיתי שהיית סבתא רבתא כזו מושלמת לילדים שלי וגם הם זכו! זכיתי ללמוד ממך כל כך הרבה לאורך השנים. למדתי ממך מהיא עוצמה, עיקשות, ידע, אהבה ומשפחה. תמיד דאגת שהמשפחה תהיה מאוחדת וכמה אהבת את המפגשים המשפחתיים שלנו. מקווה שאצליח להמשיך וליישם את מה שלמדתי ממך, ללא ספק חייך יהיו לי למורשת לעד.

נוחי על משכבך בשלום את הכי ראויה לכך. צר לי שהחודשים האחרונים היו קשים ומלאי כאב, ואני שמחה שעכשיו את כבר לא סובלת יותר. תחסרי לי ולמשפחתי, כבר מתגעגעת אליך ולשיחות שלנו.

אוהבת המון,
גליה